

Pasi Hujasen lähettikirje 2/2024, 29.02.2024

Optimisteja

Venäläisiä syytetään usein pessimismistä. Kuten eräs ystäväni sanoi vuosia sitten: ”Elämä on ollut huonoa ja se tulee entistä huonommaksi!”

Ainakin osa venäläisiä autoilijoita on yltiöpäisiä optimisteja. Tuutarin kirkon portin lähelle jostain syystä tulee joulukuusta huhtikuuhun vettä. Kun helmikuussa oli kovia pakkasia, vesi tietysti jäätynyt ja tie meni surkeaan kuntoon.

Ajaisitko sinä alla näkyvää tietä tavallisella etuvetoisella henkilöautolla? Moni venäläinen ajoi.

Yhtenä sunnuntaina useampia kymmeniä autoja juuttui tiehen. Lammikon syvyys oli noin 30 senttiä.

Jopa iso osa maastoautoista jäi jumiin. Läpi pääsivät lähinnä Range Roverit ja Ramit (amerikkalainen avolavamaastoauto, aikaisemmin nimi oli Dodge Ram, nyt pelkkä Ram, suomeksi Pässä).

Henkilöautoilla kävi niin, että pyörät eivät enää ylettäneet maahan, vaan auton pohja makasi urien välissä olevalla jäätiköllä.

Osa autoilijoista tuli kysymään, kuinka syvä lammikko on. Kun kuulivat, että vettä on 30 senttiä, kääntyivät takaisin.

Yllättävän hyvin autoilijat autoivat ongelmiin joutuneita. Mutta yleensä kävi niin, että kun yksi auto oli saatu pois jäätiköltä, seuraava ajoi parin minuutin kuluttua samaan paikkaan,

Todellisia optimisteja olivat myös ne, jotka laittoivat parikymmentä senttiä syvään kuoppaan pari pajuksaa ja ajattelivat, että niiden avulla auto menee siitä yli. Yksi nainen jopa laittoi lunta kuopan täyteen ja ajatteli, että toki se auton kantaa.

Ikävä kyllä moni venäläinen autoilija on hyvin kokematon kuljettaja.

Parina päivänä paikalle tuli UAZ Patriot -maastoauto (Uralin autotehtaan tuote), jossa oli vinssi. Sillä mies auttoi autoja pois ongelmista. Näki, että hän ei ollut ensimmäistä kertaa asialla.

Hänelle maksettiin avusta, en tiedä kuinka paljon hän pyysi, mutta käsittääkseni eräs nainen – joka oli Kian kanssa jumissa tunnin verran pieni lapsi takapenkillä – maksoi hänelle 3000 ruplaa eli noin 30 euroa.

Sähköautoilla ei tuollaisille tielle ole mitään asiaa. Akku saa iskun ja sen korjaaminen maksaa helposti tuhansia euroja. Ja auto ei mene katsuksesta läpi, jos akkukotelossa on pienikin painauma eikä ole maahantuojaan todistusta, että akku on kunnossa. No, Venäjällä autoja ei tarvitse katsastaa kuin silloin, kun se myydään...

Vettä on tullut niin paljon, että jäätikkö on noussut niin korkeaksi, että emme enää saa kirkon suurta porttia kiinni – jätimme sen tarkoituksella auki.

Onneksi pääsen kirkolta toista tietä, tosin sekin on aika heikossa kunnossa, mutta sitä voi ajaa. Selitys on se, että tuo tie kuuluu Pietarin kaupungille ja sitä aurataan. Kirkon edessä oleva tie kuuluu Leningradin oblastille ja sitä ei juuri ole aurattu – niinpä siihen on tullut syvät urat.

Todellista optimismia edusti Hatsinan seurakunnan diakoniatyöntekijä Mira, joka sanoi minulle, kun kerroin tilanteesta: ”On numero, johon voi soittaa ja tullaan korjaamaan tilanne!” Naapuri kertoi, että hän ja vaimo olivat soittaneet ”sinne, tänne ja tuonne”. Maanantaina tuli muutama Vodokanalın (paikallinen vesilaitos) työntekijä, katselivat hetken ja lähtivät pois.

Asiasta on valitettu vuosia. Mikään pohjavesi tai lähde ei tuota tuollaista määrää vettä kahdenkymmenen asteen pakkasella. Outoa on sekin, että vuoto loppuu huhti-toukokuussa.

Kirkon pikkuportin vieressä oli myös vuotava Vodokanalın putki. Otettiin vesinäytteet ja väitettiin, että se on pohjavettä. Eräs Tuutarin seurakuntalainen on töissä kaupungilla ja tuntee työnsä puolesta kaupungin johtajia. Kun hän soitti jollekin johtajalle, pian tultiin uudestaan tutkimaan asiaa ja yllättäen pohjavesi olikin vaihtunut vesijohtovedeksi.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Soitto joulupäivänä
Joulupäivänä puhelimeni näyttöön tuli soittajan nimeksi edellinen Hatsinan seurakunnan

diakoniatyöntekijä, joka kävi kanssani kylillä. Soittaja oli kuitenkin hänen lapsenlapsensa, joka ilmoitti, että mummo oli kuollut. Hän kysyi, pääsenkö hautajaisiin. En päässyt, kun olin Helsingissä.

Oli mukava huomata, että puhelinnumeroni oli edelleen puhelimen muistissa.

2. Lomalla Portugalissa

Olin lyhyellä lomalla Riitan kanssa Portugalissa.

Ostimme appelsiineja, maksoivat 1.09 euroa kilo. Sen jälkeen ei viitsi ostaa appelsiineja Suomessa tai Venäjällä. Tuore appelsiini on paljon paremman makuinen.

3. Hiljainen on kylätie

Käyn muutamia kertoja vuodessa toimittamassa jumalanpalveluksen Vuoksenniskan rukoushuoneella Imatralla.

Kun olin koulussa Imatralla, asukkaita kaupungissa oli 38000, nyt ei taida olla enää 25000kaan. Se näkyy: Vuoksenniskan keskusta oli täynnä tyhjiä liiketiloja. Synkältä näytti eikä rajan sulkeminen ole asiaa helpottanut. StoraEnso on taas ilmoittanut suurista irtisanomisista – olin yhden kesän Ensolla kartonkia ja paperia tekemässä.

4. Passiautomaatit

Narvan rajavartioasemalle on tullut passiautomaatteja – samanlaisia kuin lentokentillä.

Ikävä kyllä Venäjän puolella passini kanssa on ongelmia. Kun kysyin, mikä on vikana, passihan on ihan uusi. ”Se juuri on vika; liian uusi passi. Koneemme ei pysty lukemaan mikrosirua!” No, parin puhelinsoiton jälkeen olen päässyt jatkamaan matkaa.

5. Ulkomailla asuvia on paljon

Tilastojen mukaan jopa 11 miljoona venäläistä elää Venäjän rajojen ulkopuolella.

Suurin syy tähän on Neuvostoliiton hajoaminen, jolloin suuri määrä venäläisiä jäi itsenäistyneisiin tasavaltoihin.

Esimerkiksi Virossa noin neljännes asukkaista on venäläisiä.

Itse asiassa Venäjän kansalaisuudesta luopuminen on vaikeaa – tämä tuli esiin, kun Suomessa alettiin vaatia kaksoiskansalaisuuden kieltämistä, jos toinen passi on Venäjän passi.

6. Ruplan kurssi

Arveltiin, että ruplan kurssi vahvistuisi ennen Venäjän presidentinvaaleja. Hieman se vahvistuikin, mutta viime päivinä yhdellä eurolla on taas saanut noin sata ruplaa.

7. Suuri ero pääsiäisen ajankohdassa

Tänä vuonna lännen kirkon pääsiäinen on 31.3., mutta idän kirkon pääsiäinen vasta 5.5. eli viisi viikkoa myöhemmin. Tämä on suurin mahdollinen ero.

Kun kävin saarnaamassa Tartossa, pastori Urmas Oras kertoi, että molemmat Viron ortodoksikirkot – sekä Konstantinopolin että Moskovan patriarkaatin alaiset – viettävät pääsiäistä (ja muutamia muita ”liikkuvia” pyhiä) idän kirkon aikataulun mukaan.

Suomen ortodoksinen kirkko käyttää gregoriaanista kalenteria eli pyhät ovat samaan aikaan kuin luterilaisessa kirkossa.

Ongelmia Helsingin kaduilla

Kun palasin Portugalin lomalta, pyysin taksikuskia ajamaan Neitsytpolun kautta (Tehtaankadun poikkikatu), jonne olin pysäköinyt autoni. Paikallaan oli.

Seuraavana päivänä oli hammaslääkäri, mutta autoni oli loman aikana laskeutunut viitisen senttiä alemmas: kaikki neljä pyörää olivat viitisen senttiä jään sisällä. Lumi oli sulanut ja ilmeisesti öisin jäätynyt. Onneksi renkaat pyörivät, mutta en usko, että edes nelivetoinen auto olisi päässyt liikkeelle omin avuin.

Onneksi pian ilmestyi hinausauto. Kysyin kuljettajalta, voisiko hän vetää minut kuivalle asfaltille. ”Joo, mutta käyn ensin antamassa virtaa yhdelle autolle.”

Avustettava auto oli Tesla. Puolisen tuntia sitä yritettiin käynnistää, mutta ilman tulosta.

Välillä hinausauto auttoi minua. En kuitenkaan enää ehtinyt hammaslääkäriin.

Sen jälkeen hinausauto lähti jatkamaan Teslan auttamista.

Kun illalla tulin kotiin, Tesla seiso i edelleen samassa paikassa.

Hinausauton kuljettaja sanoi, että hän ei ota Teslaa hinausauton kyytiin. "Jos akkuun tulee painauma, lähetätte laskun minulle!"

Moottori-lehti tekee autojen 20000 kilometrin kestopestejä – siten tulee sekä kesä- että talviajoa.

Vähän aikaa sitten auton oli Kian sähköauto. Kun auto palautettiin testin jälkeen, tuli ilmoitus, että akkukotelossa on painauma. Korjauksen hintaa ei pystytty heti sanomaan, mutta kerrottiin, että se voi olla jopa yli 15000 euroa.

Kukaan kuljettajista ei muistanut, että olisi osunut autolla mihinkään. Eli pienestä iskusta tuli suuri ongelma. On hyvä huomata, että kaikki kuljettajat olivat ammattilaisia eli autolehden toimittajia.

Talvella Helsingin keskustassa on korkeita lumivalleja ja isoa jäälohkareita. Eli sähköautolla saa olla varovainen.

Minulla on kännykässä palvelu, joka ilmoittaa, mitä katua tullaan seuraavana päivänä puhdistamaan lumesta. Tammikuussa taisi tulla yksi ilmoitus ja helmikuussa on tainnut tulla kolme. Eli ei Helsingissäkään katuja aurata kunnolla.

Eihän inkeriläinen juopottele!

Yllä kerroin, kuinka Tuutarin kirkon eteen jäi useita autoja jumiin.

Sunnuntaina oli tekemässä "puroja" vedelle, että se tulisi kirkon pihaan.

Paikalle tuli kolme nuorta. Kaksi miestä meni työntämään juuttunutta autoa, mutta nainen tuli keskustelemaan kanssani.

Hän kysyi, voiko kirkkoa tulla katsomaan. Sanoin, että tervetuloa, jumalanpalvelus on sunnuntaina kello 13.30.

Hän kyseli, mitä teen. Sanoin, että käyn kylillä katsomassa inkeriläisvanhuksia. Hän kysyi, millaista elämä on kylillä. Sanoin, että vaihtelevaa. Ikävintä on, jos on juopotteleva poika tai tytär.

Nainen sanoi: "Eiväthän inkeriläiset juopottele!" Samaan aikaan miehet tulivat autoa auttamasta. Toinen heistä sanoi: "Pohjoinen kansa, kyllä viina kelpaa!"

Suhtautuminen alkoholiin on inkeriläisten parissa muuttunut parinkymmenen vuoden aikana.

Parikymmentä vuotta sitten hautajaisten muistotilaisuudessa oli kaksi kattausta: ensin papeille ja mummoille ilman alkoholia, sitten toinen kattaus kylän miehille ja sukulaisille viinan kanssa. Nykyään on vain yksi kattaus, viinin ja viinan kanssa.

Eräs seurakuntalainen kertoi, että hänen äitinsä antoi ohjeet hautajaisiinsa: "Juopottelijoita älä kutsu!"

Venäjäällä alkoholin kulutus laski useita vuosia aina koronaepidemiaan asti. Viidessätoista vuodessa alkoholimyrkytyskuolemat vähenivät 15/100000:sta arvoon 7/100000. Eli alle puoleen. Ikävä kyllä nyt ne ovat olleet kasvussa.

Kaksi mielenkiintoista kirjaa

Irja Hiiva: Savakko. Reuna, 2018, 380 sivua,

Kirjoittaja eli aikanaan Virkkilässä. Kirjassa on tuttuja sukunimiä ja minusta hänen kotitalonsa on edelleen pystyssä kylässä. Virkkilässä oli parikymmentä vuotta sitten puolisentusinaa Puškinin seurakuntalaista.

Joen toisella puolella oleva Koussulan kylä on minulle hyvin tuttu. Siellä oli parikymmentä vuotta sitten reilut kymmenen inkeriläistä, kerran seuroissa oli melkein 20 henkeä.

Nyt noissa kahdessa kylässä on yksi Puškinin seurakuntalainen, jota käyn katsomassa.

Kirjoittajalla on käsittämättömän hyvä muisti, hän muistaa, mitä tapahtui koulun ensimmäisellä luokalla ja monet vaiheet karkotuksineen eri puolille Venäjää.

Sammeli Juntunen: Jumalasta voi puhua! Perussanoma, 2015.
Kirjassa on kovaa arvostelua Suomen evankelisuterilaista kirkko kohtaan.

Välillä tuntuu, että eihän tuollaista voi ollakaan. Hän kertoo, kuinka kastekoteihin olisi pitänyt antaa 12-sivuinen kirja kasteesta, jossa ei kertaakaan mainittu Jumalaa tai Jeesusta.

Helsingin seurakuntayhtymä innosti aikanaan ihmisiä osallistumaan kirkollisvaaleihin tunnuksella ”Usko hyvän tekemiseen”.

Juntunen väittää, että kirkon linjasta eivät päätä piispat vaan mainostoimistot. Kärjistys, mutta osuu oikeaan siinä, että kansaa halutaan kosiskella. Kysellään, mitä ihmiset haluavat ja odottavat kirkolta.

Kirkossa ei harrasteta teologiaa vaan sosiaalietiikkaa.

Juntunen arvostelee myös kirkon ylläpitämiä internetsivustoja.

Erehdyin katsomaan internetistä kaksi artikkelia ja niitä seuranneet keskustelut. Ikävä kyllä noille sivustoille voi kirjoittaa mitä haluaa. Totuudellakaan ei ole niin suurta väliä. Oli tehokas tuokio: ensimmäinen ja viimeinen kerta, kun tuhlaan aikaani moiseen roskaan.

Juntunen katsoo, että jos pappi kieltää joko neitseestäsyntymisen tai Jeesuksen kuolleista heräämisen – tai jopa molemmat – hänen pitäisi luopua pappeudesta. Mutta meillä on kirkolliskokousedustajia, jotka kieltävät näitä keskeisiä uskonkohtia. Olipa aikanaan jopa piispa, joka kielsi Jeesuksen ylösnousemuksen.

Juntunen oli ehdolla Mikkelin piispanvaalissa, mutta ei tullut valituksi.

Huumori on välttämätöntä

Länsimaat ovat asettaneet erilaisia sanktioita Venäjän kanssa käytävälle kaupalle.

Yhdessä kohdin sanktioita ei näy juuri oleva: alkoholi. Tavarataloketju Okej julkaisee kerran viikossa monisivuisen mainoslehden, jossa on pelkästään alkoholituotteita.

Eri pullojen vieressä on alkuperämaa: Ranska, Italia, Espanja jne.

Suomalaista olutta tai alkoholia en ole viime aikoina nähnyt Venäjällä kaupattavan.

Kyseessä taitaa olla länsimaiden kavala juoni: tapetaan venäläiset miehet viinaan, niin armeijaa uhkaa kohta miespula.

Ikävä kyllä tilastojen mukaan parina viime vuonna Venäjällä todellakin on kuollut enemmän miehiä viinaan kuin aikaisemmin.

Pieni osa Okej:n alkoholi- ja oluttarjonnasta.

Venäläisiä erikoisuuksia

Yhteen aikaan radiossa oli usein mainos firmalta "RusBankrot" eli "VenäjänKonkurssi". Firma auttoi lopettamaan yrityksen.

Odotuksista huolimatta Venäjän talous ei sortunut länsimaiden pakotteisiin, vaan kasvoi viime vuonna 3 % eli enemmän kuin monessa Euroopan maassa.

Viime aikoina mainoksia ei ole kuulunut.

Tavaraa kaivataan

Ei ole nyt erityisiä toiveita.

Kun joudun menemään Narvassa rajan yli kävellen, kovin paljon tavara en pysty kuljettamaan.

Pieni opetuksen sana

Kun paastotte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He muuttavat muotonsa surkeaksi, jotta kaikki varmasti huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. Kun sinä paastot, voitele hiuksesi ja pese kasvossi. Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, vaan Isäsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut. (Matt 6:16-18)

Luin lehdestä, että nuori nainen pohti, onko kolme tuntia sosiaalisen median seuraamista päivässä paljon.

ON!!!

Ikävä kyllä minullakin on ystäviä, jotka ovat ”kasvaneet kiinni kännykkäänsä” – koko ajan pitää katsoa, millaisia uutisia ja päivityksiä on tullut.

Taitaa olla niin, että terveellisin paasto monelle olisi paastota internetistä.

Kyllähän internetissä on paljon hyvääkin, mutta kyllä siellä on paljon sellaista, jota kukaan ei aidosti tarvitse. Ja joka on vahingollista.

Paaston tarkoitus on luopua jostain voidakseen keskittyä hengellisiin asioihin. Lukea Raamattua, rukoilla, käydä hengellisissä tilaisuuksissa.

Hiljaisella viikolla voi joka ilta käydä kirkossa – tosin läheskään kaikissa Suomen seurakunnissa ei enää ole hiljaisen viikon iltakirkkoja. Kun puhuin tästä piispa Seppo Häkkisen kanssa. hän sanoi, että on muistuttanut Mikkelin hiippakunnan seurakuntia asiasta.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan avautumista ja pysymistä avoimena edes Virossa, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Järkeä EU:n ja Suomen päätöksiin
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- ”Laina-auton” pysymistä kunnossa. Sain kuulla, että tällä viikolla on ollut ongelmia sen kanssa. Auto on yli kymmenen vuotta vanha.
- Sleyin asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marras-kuussa.

Pasi Hujasen lähettikirje 3/2024, 25.03.2024

Myöhäinen kevät

Tuutarissa on vielä paljon lunta. isoa porttia ei saa kiinni, kun jää ei ole vielä sulanut.

Sen verran edistystä on tapahtunut, että yhden seurakuntalaisen kanssa täytimme veden kuluttaman ”ojan” kirkon pihalta: nyt autolla pääsee kirkon pihalle.

Kirkon vieressä kulkeva tie – jota myöten aikaisemmin kuljin – on helmikuun lopulla tullut huonoon kuntoon. Onneksi toinen tie – joka näkyy kauempana – on kuivunut ja nyt pääsen sitä kautta kirkolle.

Kuten kuvasta näkyy, ongelma on vesi, joku syövyttää tien päällä olevaa jää- ja lumikerrosta.

Kanttori Nikolai kertoi, että tietä oli käynyt katsomassa joku porukka, mutta mitään sille ei ole tehty. Kevät hoitaa ongelman... Vesi virtaa tien yli aina huhtikuulle asti, sitten se jostain syystä loppuu.

Syrjäkylillä on välillä niin huonot tiet, että joutuu miettimään, pitäisikö loppumatka kävellä ja jättää auto kauemmas, sinne missä tie on kohtuullisessa kunnossa.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Mikrokuituliina
Silmälasiä käyttäjänä olen kokeillut erilaisia puhdistusliinoja ja -suihkeita. Mutta paras apu on mikrokuituliina – tosin se pitää ”pyhittää” (sana tarkoittaa myös erottamista) yksin silmälaseille.
2. Vaeltava vaiva
Silloin tällöin nilkka tai polvi kipeytyy. Milloin oikeassa jalassa, milloin vasemmassa jalassa. Kun maaiskuun alussa oli lähdössä ylittämään rajaa kävellen Narvasta Ivangorodiin, oikea polvi oli todella kipeä. Vladimir sanoi, että taidan tarvita rollaattorin.
Sanoin, että kyllä jalka tulee paremmaksi, kun vähän kävelen. Niin kävikin, pääsin rajan yli – tosin kulku oli aika hidasta.
Kun sitten istuin pari tuntia autossa matkalla Skuoristaan, jalka oli taas ”tönkkönä”. Seuraavana aamuna se oli melkein hyvä ja parin päivän päästä täysin kunnossa.
Minusta välillä kipu on lihaksessa, välillä nivelessä.
Inkeriläinen sanoo: ”Vanhuus tulloo vaivain kans!”
3. Vielä yksi optimisti
Eräässä seurakunnassa oli juhla, muistaakseni kirkko täytti takavuotia.
Tehtiin hieno esite kirkon historiasta.
Painos oli 1900 – seurakunnassa on alle sata jäsentä.
Venäjän uskontolaki kieltää katuevankelioimisen: uskosta saa puhua vain kirkon sisällä.
Taitaa mennä vuosikausia, ennen kuin kaikki esitteet on jaettu – ehkä silloin on jo uusi tasavuosisjuhla.
4. Kinkeripiiri pienenee
Kaksi seurakuntalaista, joita olen käynyt kylillä katsomassa, kuoli samalla viikolla. Hautajaisiin en päässyt, kun olin menossa Kupanitsan seurakuntalaisia tapaamaan.
Hiljalleen inkeriläisten määrä seurakunnissa vähenee.
Toista noista mummoista ehdin käydä katsomassa vain muutaman kerran – jostain syystä hänet oli ”unohdettu” vuosikausiksi. Toisen luona kävin kymmeniä kertoja yli kymmenen vuoden aikana.
5. 3M
Olen sanonut, että Venäjällä ongelma on usein 3M: Moskova määrää ja maksaa. Ei ole totuttu itse arvioimaan kustannuksia.
Ikävä kyllä tämä johti siihen, että Suomesta pyydettiin apua ja usein sitä annettiin, vaikka todellista tarvetta ei aina ollut.
Yhden kirkon sakastissa on kaksi isoa (pari kertaa kopiopaperilaatikon kokoista) laatikkoa kynttilöitä tuolin alla. Silti minulta on useamman kerran pyydetty kynttilöitä, ”kun meillä ei ole niitä!”
Olisi parempi auttaa todellisten tarpeiden tyydyttämisessä. Niitäkin Inkerin kirkossa on ihan riittävästi.
6. Ruplan kurssi, osa 2
Edellisessä kirjeessäni kerroin, että ruplan kurssin arveltiin vahvistuvan ennen maaliskuun puolivälissä olevia Venäjän presidentinvaaleja.
Toisin kävi: 16.3. kurssi oli 99.9718 ja vaalien jälkeisenä maanantaina 100.2432.
Löysin Narvasta vaihtopisteen, jossa oli hyvä kurssi: 98 – samana päivänä Venäjän keskuspankin kurssi oli 98.7225. Pietarissa on muutama rahanvaihtopiste, joissa voi olla jopa hieman keskuspankin kurssi parempi kurssi, mutta yleensä kurssi on muutaman prosentin keskuspankin kurssia huonompi.
7. Internet-ongelmia
Jostain syystä tietokoneeni kadottaa välillä yhteyden routeriin – josta sen pitäisi saada internet-yhteys.
Ostin ethernet-kaapelin, sillä yhteyden saa Tuutarissa toimimaan.
Mutta välillä yhteys pätkee muuallakin.
Tallinkin sivuille ei Venäjällä pääse. Onneksi viikolla laivat eivät yleensä ole täysiä eli saan ostettua lipun, kun pääsen Viroon.
Viimeksi Virossa ei Venäjän keskuspankin sivusto (katson sieltä ruplan kurssin) toiminut. Tuli ilmoitus: palvelua ei ole alueella, jossa olet.

Sama ilmoitus tuli, kun yritin Venäjällä käyttää kovalevyn siivoukseen tarkoitettua ohjelmaa. Venäjä lopetti kaikki VPN-yhteydet maaliskuun alussa – niitä käytettiin ”kiellettyjen sivustojen” katsomiseen.

Banaanisota

Yhdysvallat tarjosi Ecuadorin valtiolle ilmaisia aseita sen aikanaan ostamien venäläisaseiden tilalle. Yhdysvallat aikoi toimittaa saamansa aseet Ukrainaan.

Venäjä suuttui suunnitelmasta ja kielsi ecuadorilaisten banaanien tuonnin maahan. Syy oli niistä löytyneet tuhohyönteiset.

Venäjän banaanituonnista muistaakseni 80 % tuli Ecuadorista. Seuraus näkyi pian kaupassa: banaaneja oli tosi vähän ja vähän ajan kuluttua ne olivat tummanruskeita. Lisäksi hinta nousi reippaasti.

Pian uutisissa kerrottiin, että Ecuadorista oli Moskovaan tullut ryhmä neuvottelemaan tilanteesta.

Vähän aikaisemmin uutisissa oli kerrottua, että Kiina oli tehnyt Ecuadorin kanssa sopimuksen banaanien ostamisesta.

Banaani on Venäjällä tärkeä: kun Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen päästiin matkustamaan ulkomaille, matkustajat aina ostivat paljon banaaneja.

Aikanaan Viron televisiossa oli ohjelma, jossa toimittaja meni suomalaiseen banaanikypsyttämöön ja näki Onkel Tuca -banaanilaatikoita. ”Nyt asia selvisi: heillä on setä Tuca, joka lähettää heille banaaneja!”

Asia näkyy venäläisissä kaupoissa: vihannes- ja hedelmäosaston vaaossa numero 1 on aina banaani.

Lujaa Lada-laatua

Edelleen saan lainaan Maria-kodin Ladan.

Kerran illalla olin tulossa Tuutarin kirkolle ja halusin vaihtaa lyhyet valot pitkiksi. Valokatkaisin tuntui kumman vetelältä ja saman tien se putosi auton lattialle. Samalla loppui vilkkujen käyttökin.

Seuraavana aamuna tutkin asiaa. Totesin, että 4x4-millimetrinen alumiini oli katkennut. En ollut käyttänyt voimaa ja alumiinin olisi odottanut vääntyvän eikä katkeavan.

Porasin alumiiniin reiät molempiin puoliin ja laitoin reikiin pop-niitin käytetyn naulan ja liimaa. Taas oli vilkut ja valojakin sai vaihdettua.

Maria-kodin yleismies Sergei sanoi, että hän vaihtaa osan uuteen. Onneksi Ladan osia saa Venäjältä. Sanoin hänelle, että yleensä tuollainen liimakorjaus toimii viikon-pari ja sitten se hajoaa.

Asia jäi arvoitukseksi - mikä vilkkuviiksen rikkoi.

Kummallista teologiaa

3.3. Helsingin Sanomissa oli kirjoitus, jossa toimittaja pitkästä aikaa meni käymään sunnuntain jumalanpalveluksessa itähelsinkiläisessä kirkossa.

Sinänsä aika erikoinen juttu lehdessä, joka pääsääntöisesti suhtautuu varsin negatiivisesti kirkkoon. Juttu oli asiallinen.

Mutta lopussa oli yllätys: ”Päällimmäisenä mielessä pyörivät pastori Kotirannan sanat: ihminen on pohjimmiltaan hyvä.” Saarnatekstinä oli 1 Moos 3 eli syntiinlankeemuskertomus.

Itsekin olen saarnannut samasta tekstistä, mutta tullut päinvastaiseen lopputulokseen: ihminen on pohjiaan myöten paha.

Samaa todistavat uutiset joka päivä. Viimeksi Moskovassa tehty terroristihyökkäys, jossa viimeisten tietojen mukaan kuoli ainakin 137 ihmistä.

Mistä nousee kiivas halu tehdä ihmisestä hyvä? Vastoin silminnähtäviä todisteita.

Mielenkiintoinen kirja

Yhdessä Inkerin seurakunnassa on seurakuntalainen, joka on innostunut paitsi inkeriläisyydestä, myös Suomen ja Neuvostoliiton välisistä sodista.

Hän lainasi minulle kirjan: Aake Jerro: Siiranmäen miehet, Otava, 1977, 359 sivua.

Kirja kertoo legendaarisesta Tyrjän rykmentistä, sen taisteluista kesällä 1944 ja sen johtajasta Adolf Ehnrootista.

Suomi joutui vetäytymään Kivennavalla olevasta Siiranmäen puolustusasemasta, kun Suomenlahden rannikolla rintama oli murtunut ja oli vaara, että vihollinen pääsisi hyökkäämään oikealta sivustalta ja joukot jäisivät mottiin.

Heti kirjan alussa on yllätys: rintamalla tiedettiin aivan varmasti, että suurhyökkäys on tulossa. Jopa lomalle lähteneet sotilaat arvelivat, että loma jää kesken – kuten se usein jäikin. Miksi Päämajassa ei uskottu suurhyökkäykseen? Miksi pidettiin hyökkäystä Aunuksen Karjalassa todennäköisempänä?

Toki hyökkäyksen rajuus yllätti myös rintamalla olleet sotilaat.

Tämä oli johtanut linnoitustöiden laiminlyömiseen. Joka johti ”turhiin tappioihin” – hiki säästää verta. Esimerkiksi Siiranmäen linnoitukset todettiin kelvottomasti ja suurelta osalta jopa hyödyttömiksi.

Toinen yllätys on kirjassa moneen kertaan todettu usko Jumalaan. Ehnrooth sanoi kerran kirjassa seilailuilleen, että hän rukoilee heidän puolestaan joka päivä.

Moneen kertaan kerrotaan myös ihmeellisistä pelastumisista ja siitä, kuinka vihollinen ei käyttänyt tilaisuutta hyväkseen. Melkoinen osa rykmentin sotilaista kuoli, mutta sodan jälkeen oli vielä kotiutettaviakin pieni joukko.

Kirja saa jatkoa ”Teräsmyrskyssä loppuun asti - Äyräpään-Vuosalmen suurtaistelu kesällä 1944” – kirjasta.

Kirjaa lukiessa saa kuvan siitä, millaista elämä nyt on itäisessä Ukrainassa: vihollisella on suuri miehistö- ja kalustoylivoima. Poikkeuksiakin on, nyt ei taivaalla lennä satoja lentokoneita, mutta nyt siellä lentävät erilaiset dronit ja ohjukset.

Jos ei tietäisi, kuinka lopulta kävi, moneen kertaan kirjaa lukiessa olisi varma, että Suomella ei ole mahdollisuuksia torjua hyökkäystä, vaan maa miehittäisiin.

Huumori on välttämätöntä

Olin aikanaan Akavan opiskelijasihteerinä opiskelujeni loppuvaiheessa.

Joka toinen vuosi suomalaiset ammattiyhdistyskeskusjärjestöt tekivät matkan Venäjälle tai ja joka toinen vuosi Venäjältä tuli valtuuskunta Suomeen.

Konkarit kertoivat, että jos kyseessä on nuorisovaltuuskunta, keski-ikä on 60 vuotta ja jos kyseessä on lapsivaltuuskunta, keski-ikä on 50 vuotta.

Eihän ketä tahansa voinut päästää Neuvostoliitosta länsimaihin.

Venäläisiä erikoisuuksia

Hyasintti on Venäjällä naistenpäivän (8.3.) kukka.

Ostin asetelman, jossa oli kolme hyasinttia. Ikävä kyllä ne aukesivat vasta 10.8. eli hieman myöhässä.

Viime vuonna löysin Suomesta pääsiäisen alla keltaisia hyasintteja. Sopii hyvin pääsiäiskukaksi narsissin ohella.

Hyasintissa on miellyttävä tuoksu. Äiti kutsuikin niitä hajusinteiksi.

Tavaraa kaivataan

1. Kasettisoittimet alkavat olla katoavaa kansanperinnettä. Minulla on vielä muutama "varastossa"

Eräs ystävä kysyi minulta kasetteja – hän äänittää niitä uudelleen.

Jos on sinulla kasetteja, voi toimittaa minulle. Posti on turhan kallis (kasetit ovat yllättävän painavia), mutta jos jotenkin muuten saat ne Sleyn Helsingin toimistolle, niin hyvä.

2. Pari pietarilaista lasta on innostunut Legoista.

Kun olin lapsi, Legoja oli vain paria erilaista. Nyt niitä on valtava määrä.

Sama kuin yllä: jos ei Legoille ole käyttöä, löydän niille iloisen ottajan.

Ei niitäkään kannata postissa laittaa, mutta jos muuten saadaan Sleyn Helsingin toimistolle, kiitos!

Pieni opetuksen sana

Kirje Laodikean seurakunnalle

"Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita:

Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kunpa olisitkin joko kylmä tai kuuma! Mutta sinä olet haalea, et kuuma etkä kylmä, ja siksi minä oksennan sinut suustani. Sinä kerskut, että olet rikas, entistäkin varakkaampi, etkä tarvitse enää mitään. Et tajua, mikä todella olet: surkea ja sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston. Annan sinulle neuvon: osta minulta tuleessa puhdistettua kultaa, niin tulet rikkaaksi, osta valkoiset vaatteet ja pue ne yllesi, niin häpeällinen alastomuutesi peittyy, osta silmävoidetta ja voitele silmäsi, niin näet. Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi! Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." (Ilm 3:14-22)

Tämä teksti oli Inkerin kirkossa vähän aikaa sitten sunnuntain epistolatekstinä. Siinä on monia tärkeitä yksityiskohtia, mutta saarna valmistellessani heräsin uudella tavalla siihen, että Kristus seisoo seurakunnan ulkopuolella ja haluaisi päästä sisään. Kuuluu taulu esittää Kristuksen ovella niin, että jalat ovat jo kääntyneet lähtemään pois – häntä ei siis päästetä sisään.

Suuri kysymys on: haluammeko olla seurakunnan sisällä vai Kristuksen kanssa?

Inkerin kirkon Suomessa asuvilla papeilla oli maaliskuussa kokous. Kun siellä puhuin tästä raamatunkohdasta, eräs pitkään kirkolliskokouksessa istunut kertoi, että arkkipiispa Mäkinen oli aikoinaan antanut selityksen tähän raamatunkohtaan kirkolliskokouksen avauspuheenvuorossaan. "Kristus on sisällä ja pyrkii ulos seurakunnan ahtaudesta!"

Selitys on paitsi kummallinen, myös täysin mahdoton.

Kun kerroin asiasta Sleyn lähetysjohtaja Ville Auviselle – joka on nykyään kirkolliskokousedustaja – hän etsi internetistä tuon vuonna 2013 pidetyn puheen. Niin arkkipiispa todella sanoi.

Ensimmäinen ongelma arkkipiispan tulkinnassa on rakennustekninen: ovesa on kahva sisäpuolella. Miksi Kristus ei avaa itse ovea. Suomessa palolaki vaatii, että oven on oltava yleisissä tiloissa

avattavissa sisäpuolelta ilman avainta, ettei kukaan jää palotilanteessa loukkuun. Tavaratalojen hätäuloskäynnit pitää saada auki sisäpuolelta. Millaisessa asunnossa arkkipiispa Mäkinen asuu? Onko Turun tuomiokapitulissa ovenkahvat vain ulkopuolella?

Toinen ongelma on sisälukutaito. Edellä Kristus moittii kovin sanoin seurakuntaa. Hän halusi muuttaa seurakuntaa. Sen ongelma ei ole "ahtaus" vaan "avaruus". Kristus kehottaa seurakuntaa tekemään parannuksen.

On selvää, että Laodikean seurakunnan ongelma oli sen mukautuminen ympäröivään yhteiskuntaan: kaupungin henki oli päässyt seurakunnan hengeksi.

Minä ymmärrän arkkipiispa Mäkisen puheen yrityksenä tehdä mustasta valkoista: "Ei Kristus ole konservatiivien vaan liberaalien puolella. Lukekaa itse Raamatusta!"

Samoihin aikoihin Suomen piispankokous antoi esityksen kahdenlaisesta avioliittokäsityksestä. Toinen perinteiselle avioliitolle ja toinen samaa sukupuolta oleville pareille. Helsingin Sanomat ylisti pääkirjoituksessaan piispoja loistavasta kompromissista ja väitti, että "Raamatussa asiasta on kaksi käsitystä". Minä en ole löytänyt Raamatusta yhtään kohtaa, joka puoltaisi samaa sukupuolta olevien avioliittoja. Sen sijaan sellaisen torjuvia raamatunkohtia on sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa.

En näe esityksen takana muuta kuin haluan kumartaa yleisen mielipiteen suuntaan. Oli vain yksi piispa, joka ei kannattanut esitystä.

Eli sama tilanne kuin aikanaan Laodikeassa, ketä me kuuntelemme: Raamattua vain yleistä mielipidettä. Samalla tulee kysymys: haluammeko olla Kristuksen seurassa (siis käytännössä kirkon ulkopuolella) vai kirkossa, joka haluaa elää niin kuin yhteiskunta toivoo.

Olen jo useampaan kertaan sanonut: Venäjän perustuslaki toteaa, että avioliitto on vain miehen ja naisen välinen liitto.

Inkerin kirkon tilanne käy hankalammaksi, jos siltä aletaan kysyä, miksi se on yhteistyössä kirkon kanssa, jossa on "homoliitto" voimassa.

Tuskinpa esitys menee kirkolliskokouksessa läpi – se vaatisi ¾-osan enemmistön. Ihmettelen piispojen ajatuksenjuoksua. Vai oliko tarkoitus kertoa mm. Sleylle, että tämä on teidän "tulevaisuuden kirkonkone"?

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan avautumista ja pysymistä avoimena edes Virossa, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Että pääsiäinen – Venäjällä vasta 5.5. – kirkastaisi ihmisille, että Kristus on kärsinyt, kuollut ja ylösnoussut, että me voisimme pelastua ja saada iankaikkisen elämän.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- "Laina-auton" pysymistä kunnossa.
- Suomen kirkon uusi avioliittokäsitys – että kirkko uskoisi Raamattua eikä yleistä mielipidettä.
- Sleyn asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marras-kuussa.

Pasi Hujasen lähettikirje 4/2024, 24.04.2024

Kahden pääsiäisen välissä

Venäjän ortodoksinen kirkko viettää pääsiäistä 5.5. Eli koko huhtikuu on paastonaikaa. Ortodoksikirkossa myös sunnuntait ovat paastopäiviä.

Päivien kohdalla on neljänlaisia merkkejä.

- 1.4. saa syödä lämmintä ruokaa, jossa ei ole rasvaa
- 6.4. saa syödä lämmintä ruokaa, jossa on kasvirasvaa
- 3.4. saa syödä vain kuivaa ruokaa (leipä, vihannekset, hedelmät)
- 7.4. saa syödä kalaa (sunnuntai)

Joissakin lehdissä sanotaan, millainen paastopäivä tuona päivänä on.

Kaupoissa on usein merkitty ”paastoruokat” ja useissa ravintoloissa on erityinen paastomenu.

Ortodoksikirkossa on noin 200 paastopäivää vuodessa. Muutama vuosi sitten sanottiin, että paastoa noudattaa tiukasti muutama prosentti venäläisistä.

ПОНЕДЕЛЬНИК	СРЕДА	СРЕДА	ЧЕТВЕРГ	ПЯТНИЦА	СУББОТА	ВОСКРЕСЕНЬЕ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	АПРЕЛЬ 2024				

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Narvan raja on yöllä kiinni
Toukokuun 1. päivä Viro sulkee Narvan rajan yöksi, kello 23-07. Tämä on ilmoitettu virallisesti. Muut raja-asemat ovat auki ympäri vuorokauden.
Huhu kertoo, että Venäjä sulkee Ivangorodin raja-aseman 1. kesäkuuta yöksi kello 20-08 väliseksi ajaksi.
Kysyin asiasta Venäjällä everstiltä. Vastaus oli: ”Asiasta ei ole tullut virallista tietoa!” Kun kysyin, miksi aika on erilainen kuin Narvassa, vastaus oli: ”Venäjän työaikalaki ei salli noin pitkiä työvuoroja!”
Eli käsittääkseni ongelma on se, että Venäjällä on kaksi 12 tunnin vuoroa, Virossa kolme 8 tunnin vuoroa.
Venäjällä vuoron vaihto on kello 20. Jos olisi 8 tunnin vuoro, aamuvuoro alkaisi kello 4, jossa ei olisi mitään järkeä.
Saa nähdä, miten asiassa käy. Eipä Vironkaan kannata pitää rajaa auki 20-23 ja 07-08, jos Venäjän raja on kiinni.
2. Vanhin seurakuntalainen kuoli
Hatsinan vanhin seurakuntalainen kuoli 94 vuoden iässä.
Kun kävin tapaamassa häntä maaliskuussa, hän sanoi: ”Tämä taisi olla viimeinen kerta!”
22.3. hän siirtyi ajasta iankaikkisuuteen. Hyvä, kun on valmis lähtemään tästä ajasta.
Nyt vanhin kyläkierrosten seurakuntalainen on 92-vuotias.
3. Erikoisia käännöksiä
Laiskuuttani käytän venäjänkielisten sähköpostien kirjoittamiseen ja lukemiseen google-kääntäjää.
Välillä se antaa erikoisia käännöksiä. Venäjän sadik-sana voidaan kääntää lastentarha tai puutarha. Seurakuntalainen voi googlen mukaan opettaa lapsia puutarhassa.
Erikoinen – ja toisaalta ymmärrettävä – virhe oli, että ohjelma käänsi ”kuvitella”, kun olisi pitänyt kääntää ”kuvittaa”.
Käännös on syytä aina lukea läpi, ennen kuin laittaa sen sähköpostissa eteenpäin.
4. Pieni porukka muutti lakia
Radiossa kerrottiin, että uuden ”sukupuolenkorjaamislain” aikana on jätetty 2800 hakemusta ”sukupuolen korjaamisesta”, joista on hyväksytty 1400, ilmeisesti muiden käsittely on vielä kesken.
Varmaan jatkossa tulee ”peruutuksia” eli korjaus tehdään takaisin siihen, mistä lähdettiin.
Mieleeni tuli Kremlin tiedottaja Dmitri Peskovin sana: ”Venäjällä on maailman paras demokratia!” Enpä viitsi kehua suomalaistakaan demokratiaa.
5. Ammattitaidottomuutta
Kun Moskovassa oli terrori-isku, jossa kuoli yli 140 henkeä, Suomessa kirjoitettiin sen tapahtuneen Crocus kaupungintalolla.
Kyse oli 6000 hengen konserttisalissa, joka sijaitsee Crocus City kauppakeskuksessa.
Asia olisi ollut helppo selvittää Googlen avulla.
Jokainen, joka on ollut Venäjällä, tietää, että paikka on yleinen suurten konserttien pitopaikka.
Mutta eihän nyt Suomessa juurikaan ole toimittajia, jotka tuntevat Venäjää.

Ongelmia Viron rajalla

Menin Venäjälle huhtikuun alussa puolenyön aikoihin. Sanoin Vladimirille, että toivottavasti ei tule ongelmia – yöllä on vähän kulkijoita ja rajavartijoilla ja tullimiehillä on aikaa ”keskittyä” kulkijoihin.

Kun tulin passintarkastukseen, tuli vanha ongelma: rajavartioston tietokone ei pystynyt lukemaan passini mikrosirua. Yleensä asiasta on selvinnyt puhelinsoitolla esimiehelle. Nyt tuli eversti paikalle ja

ilmoitti, että pitää lähteä toiseen, vanhaan tullirakennukseen.

Siellä oli kolme siirtotyöläistä – heiltä otettiin sormenjäljet ja valokuvattiin kuin amerikkalaisessa rikosfilmissä konsanaan.

Pian minut kutsuttiin pieneen huoneeseen, jossa mustaan nahkatakkiin pukeutunut mies alkoi kysellä ja kirjata vastauksiani tietokoneelle.

Osa kysymyksiä oli tavanomaisia: osoite ja puhelinnumero Suomessa ja Venäjällä, mihin olet menossa, koska lähdet pois.

Mutta osa kysymyksistä oli erikoisempia:

Miksi et ole pravoslavni (=ortodoksi)?

Miksi haluat olla pastori?

Miksi olet pastori? Miksi et ole poliisi?

Kuka on kirkon johtaja? Rooman isä (=paavi)?

Mitä eroa on luterilaisuudella ja pravoslavnialla?

Mitä ajattelet erikoissotilasoperaatiosta (=Ukrainan tilanne)?

Missä olet opiskellut?

Onko teillä (Suomessa) seurakunnassa Supon työntekijöitä jäseninä?

Tärkein kysymys lopulta oli: "Miksi sinulla ei ole älykännykkää?" Sanoin, että en pidä niistä – mikä on ihan totta.

Uutta nokialaista tekniikkaa. Tämän puhelimen annoin tutkittavaksi.

Kaveri ei ottanut kyselyä kovin vakavissaan. Aikaa meni kaikkiaan noin tunti. Missään vaiheessa kukaan ei esitellyt itseään tai organisaatiotaan, mutta miehen musta nahkatakki kertoi aika paljon. Ja turvallisuuspoliisi FSB vastaa rajojen asioista.

Viikkoa myöhemmin olin taas menossa Venäjälle. Vladimir oli sairaana ja lupasin mennä toimittamaan suomenkielisen jumalanpalveluksen Narvassa – se on lauantaisin.

Sama juttu: soitto ja eversti tuli viemään minut keskustelemaan. Sanoin, että olen jo ollut ja kaikki on jo tietokoneella. "No, pitää mennä!" Kun kysyin, onko tämä nyt joka kerta edessä, vastaus oli: "Voi olla..."

Nyt en päässyt nahkatakkisen kaverin luokse, vaan eversti (nainen) kirjasi pienelle lapulle, mihin olen menossa, puhelinnumerot, missä olen opiskellut ja koska tulen pois Venäjältä. Aikaa meni noin 15 minuuttia.

Kun passini ei kelvannut tietokoneelle, kuulin kuinka rajavartija sanoi puhelimeen: ”Uskonnollinen viisumi” ja sen jälkeen heti tuli eversti minua saattamaan.

Minä sanoin Ukrainasta, että Suomessa pastorit eivät puutu politiikkaan. Vastaus ihmetytti, mutta kuitenkin kelpasi.

Saa nähdä, onko jatkossakin joka kerta keskusteluja.

Toisaalta voin sanoa, että jos pääsisin Vaalimaan kautta Venäjälle, mielelläni juttelisin suomalaisten viranomaisten kanssa vaikka kaksikin tuntia. Eli tässäkin kohden asiat ovat varsin suhteellisia.

Kummallinen kevät

Huhtikuun alussa oli melkoinen lumipyry. Suomessa tiet olivat huonossa kunnossa ja kun lähdin Tallinnasta kohti Narvaa, ensimmäiset sata kilometriä olivat ongelmattomia: tiellä oli lunta.

Seuraavat 50 kilometriä tie oli peilikirkkaassa jäässä, sitten alkoi sataa vettä ja tie oli sula.

Skuoritsan seurakuntalainen, joka tuli hakemaan minua rajalta, kertoi, että Venäjän puolella tiet olivat aluksi olleet tosi huonossa kunnossa, mutta sitten oli alkanut sataa vettä.

21.4 minulla oli jumalanpalvelukset Imatralla ja Lappeenrannassa. Sain lainaan auton, jossa oli kitkarenkaat. Mutta olisin tullut ihan hyvin toimeen omalla autollani, vaikka siinä on jo kesärenkaat: päätietyt olivat sulat ja osin jopa kuivat.

Seuraavana tiistaina satoi kymmenisen senttiä lunta ja Helsingin liikenne oli aivan sekaisin, raitiovaunut eivät liikkuneet, kun niiden ajolangat olivat jäässä. Minulla ei kesärenkailla ollut mitään ongelmia – tiet olivat päivällä jo sulia.

Omituinen rengasrikko

Kun olin Hatsinan diakoniatyöntekijä Miran kanssa käymässä eteläisimmässä kylässä, paluumatkalla ajoin isoon kuoppaan – sillä oli leveyttä reilu metri. Kuului kova kolahdus, mutta auto kulki normaalisti.

Muutaman kilometrin jälkeen auto alkoi pitää ääntä. Pysähdyin tien pientareelle. Eturengas oli tyhjä. Avasin takakontin ja siellä oli vararengas, työkalut ja kompressori renkaan täyttöä varten. Mutta ei tunkkia. Sanoin – huumorimielessä – Miralle, että otapas etulokasuojasta kiinni ja nosta auto ilmaan, niin vaihdan renkaan.

Sitten huomasin, että takarengaskin oli tyhjä.

Olimme vähän aikaisemmin ajaneet rengasliikkeen ohi. Niitä on Venäjällä todella paljon ja usein ne ovat auki 24 tuntia vuorokaudessa. Tuomasin, että jos renkaat ovat vaurioituneet kuopan takia, niiden kyljessä on reikä eikä niitä voi paikata – olen kerran paikkauttanut kyljessä olleen reiän, eikä se toiminut kuin pari päivää.

Niinpä ajoin tyhjillä renkailla rengasliikkeeseen.

Siellä oli toinen auto työn alla. Kuljettaja katsoi Ladaa ja totesi: ”Minullakin puhkesi kumpikin kuskin puolen rengas!”

Kysyin, löytyykö Ladaan renkaita. ”Vain käytetyt kesärenkaat.” Kun kysyin hintaa, se oli 2000 ruplaa ja työt 800 ruplaa – siis yhteensä 28 euroa.

Kun rikkinäiset renkaat otettiin autosta, sanoin asentajalle, että laita renkasiin paine, että näemme, missä reikä on. Molemmissa renkaissa oli noin 5 millinen pyöreä reikä lähellä vannetta. Se ei ollut voinut tulla monttuun ajamisesta, silloin renkaassa olisi viilto.

Mutta mistä reikä oli tullut? Reikä oli niin iso, että rengas tyhjjeni käytännössä muutamassa sekunnissa. En kuitenkaan nähnyt siinä kohdassa tietä mitään erikoista.

Asia jäi arvoitukseksi. Koskaan aikaisemmin minulta ei ole puhjennut kahta rengasta yhdellä kertaa.

Seuraavalla kerralla Ladassa on jo kesärenkaat. Pitää muistaa pyytää myös tunkki takakonttiin.

Meitä on kohta vain miljoona

Helsingin Sanomissa oli kirjoitus, jossa kerrottiin, että jos suomalaisten syntyvyys jatkuu nykyisellä tasolla, sadan vuoden päästä meitä on noin miljoona.

Vähän aikaa sitten eräissä piireissä julistettiin, että suurin ilmastoteko on jättää lapset ”tekemättä”.

Venäjällä on samanlainen tilanne: väestö pienenee vauhdilla, voi olla, että väkiluku on 20 miljoonaa pienempi vuosisadan puolivälissä.

Yllättävää on, että myös koko maailman tasolla väestö alkaa pienentyä vuoden 2085 jälkeen – silloin arvioidaan saavutettavan 10 miljardin taso. Lehden mukaan maailmansa on tällä hetkellä vain 7 maata, joissa väestö kasvaa.

Länsimaiden erityinen ongelma on ikärakenteen muutos: vanhuksia on aina vain enemmän – elämme pitempään – ja nuoria ja työikäisiä on aina vain vähemmän.

Eräs tuttuni sanoi aikanaan: ”Meidän pitää rukoilla, että Suomeen tulee sairaanhoitajia Filippiineiltä, että pääsemme kunnialla hautaan!” Miksi Filippiinit? Se on kristitty maa ja siellä kunnioitetaan vanhoja ihmisiä.

Maailman onnellisin kansa?

Suomi voitti taas maailman onnellisimman kansa arvonimen.

En ole pitkään aikaan uskonut tuohon tutkimukseen.

Yleisin syy sairaslomiin Suomessa ovat mielenterveysongelmat. Vantaan koulumurhat eivät kerro onnellisista lapsista. Oli mielenkiintoista, että niiden jälkeen useampikin asiantuntija vaati lasten internet-käytön rajoittamista. Mutta se on turha toivo – ei se enää onnistu.

Riitta asui pitkään Englannissa. Aina kun hän oli Suomessa autossani, hän pyysi sulkemaan radion. ”Hirveää musiikkia, lauletaan nuotin vierestä ja sanat ovat masentavia!”

Viime lauantaina kuuntelin radio-ohjelmaa, jossa juontaja sanoi, että nuorille pitäisi antaa parempia rakennuspalikoita elämää varten. Sitten hän laitto soimaan Erika Vikmanin ja Käärijän laulun ”Ruoska”, jossa vaaditaan ruoskaa ja sanotaan, että ”kipu kiihottaa”. Joku antoi hänelle palautetta, mutta senkään jälkeen hän ei ymmärtänyt, kuinka ristiriitainen hän oli. Jos en väärin muista, Erika Vikmanilla on myös laulu, jossa hän kuvaa, kuinka hän katkoo entisen poikaystävänsä sormet yksi kerrallaan.

Vantaan yhteydessä totesin: "Laitettiin seuraava tilaukseen!" Oli ylimääräinen uutislähetys, jossa ei sanottu mitään uutta, mitä ei olisi jo sanottu lyhyessä uutislähetyksessä. Seuraavien päivien lehdissä oli 5-6 sivua asiasta.

Joku häiriintynyt saa ajatuksen: minäkin haluan olla noin kuuluisa.

Vantaan yhteydessä keskusteltiin siitä, että alle 15-vuotias ei ole rikosoikeudellisesti vastuusta teoistaan. Ruotsissa ja Englannissa tämän on johtanut siihen, että 12-13-vuotiaita käytetään huumekuriireina ja jopa murhaajina, kun "sinä et saa siitä mitään". Suomessa saa vahingonkorvauksia, mutta ne taitavat yleensä jäädä maksamatta.

Juttelin aikanaan Sley'n kiinteistön huoltomiehen kanssa asiasta. Hän totesi: "Kyllä ne nappulat tietävät tekevänsä väärin. Kun he maalaavat seiniin, he lähtevät karkuun heti, kun näkevät minut! Jos he olisivat sitä mieltä, että eivät tee mitään väärää, eivät he lähtisi karkuun!"

Venäjällä esimerkiksi itsemurhista kertovat laulut on laissa kielletty. Kuuntelepa suomalaista nykymusiikkia: masentavaa ja kielteistä lähes aina.

Onnellisuustutkimuksessa oli myös eri ikäisten luokittelut. Alle 30-vuotiaissa Suomi oli vasta seitsemäs.

Epäilen, että käy kuin Pisa-tutkimuksessa: Suomi putoaa kuin lehmänhantä tulevina vuosina.

Kuka voi olla liturgi?

Matkalla pitkäperjantain jumalanpalvelusta toimittamaan kuuntelin radiosta Turussa pidetyn jumalanpalveluksen. Lopuksi kerrottiin, että liturgina oli kanttori.

Käsittääkseni sellainen ei ole kirkkojärjestyksen mukaista.

Enkä oikein pitänyt siitä, että jumalanpalvelus oli hyvin musiikkipainotteinen – pitkäperjantaina!

No, kaikilla ei ole samat säännöt. Inkerissä papiksi vihitty teologian maisteri ei saa olla Suomessa liturgina...

Huumori on välttämätöntä

Kuten kerroin, tein Kaakkois-Suomen matkan laina-autolla.

Peugeotin logossa on leijona – eläinten kuningas.

Laina-autossa oli logona jaguaari – siis arvonalennus. En kuitenkaan ollut liikkeellä Jaguar-polkupyörällä.

Venäläisiä erikoisuuksia

Ölji-yhtiö Lukoil myy "kevätlasinpesunestettä". Se kestää vain kymmenen astetta pakkasta.

Toinen vaihtoehto olisi lisätä talvilasinpesunesteeseen (-20) puolet vettä, jolloin se kestäisi pakkasta noin 10 astetta.

Tavaraa kaivataan

Mitään erityisiä tarpeita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan. (KR-1992)

Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsä. (KR-1933) (2 Moos 20:16)

Luther selittää tätä kahdeksatta käskyä: ”Se ei tarkoita vain sitä, että emme sano väärää todistusta lähimmäisestä, vaan myös sitä, että selitämme kaikkia asiat lähimmäisemme parhaaksi.

Venäjällä ei voi lukea Yleisradion internet-sivuja, ei myöskään Helsingin Sanomien tai Ilta-Sanomien sivuja. Sen sijaa Iltalehteä voi lukea.

Yritän pysyä Venäjällä ollessa jonkin verran perillä siitä, mitä Suomessa tapahtuu. Eli ainoa vaihtoehto – maakuntalehtien lisäksi – on Iltalehti.

Arvioisin, että noin 90 prosenttia jutuista on minulle täysin merkityksettömiä. Mitä minulle kuuluu, kenen kanssa joku filmitähti on nyt mennyt yhteen tai eronnut. Moni otsikko on suorastaan vastenmielinen.

Olen joskus sanonut, että noille toimittajille pitäisi maksaa likaisen työn lisää.

Miksi noita juttuja kirjoitetaan? Koska ihmiset haluavat lukea niitä. Bisnes on bisnes ja Mooses on Mooses. Jos kukaan ei lukisi, ei niitä kirjoitettaisi.

Tee koe: katso Iltalehden ja Ilta-Sanomien internet-sivuilta, kuin moni juttu on sellainen, että se on syytä lukea. Veikkaan, että hyvin pieni osa.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Että edes Viron raja pysyisi auki
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Että pääsiäinen – Venäjällä vasta 5.5. – kirkastaisi ihmisille, että Kristus on kärsinyt, kuollut ja ylösnoussut, että me voisimme pelastua ja saada iankaikkisen elämän.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- ”Laina-auton” pysymistä kunnossa. Viime aikoina on ollut erilaisia ongelmia.
- Suomen kirkon uusi avioliittokäsitys – että kirkko uskoisi Raamattua eikä yleistä mielipidettä.
- Sley'n asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marras-kuussa.

Pasi Hujasen lähettikirje 5/2024, 25.05.2024

Kahden pääsiäisen välissä, osa 2

Venäjällä on kaksi pääsiäisherkkua: kulitsa ja pasha (jonka lausuminen inkeriläisille on joskus hankalaa; venäjän h oikeastaan ääntyy k:na, siksi miljardööri Hodorkovski on englanniksi Khodorkovkij)

Ostin 5.5. (=idän kirkon pääsiäinen) Tuutarin kirkolle alla näkyvän kulitsan. Minusta kulitsa ei maultaan ole kovin ihmeellinen, kuin sokerikakkua, ei kovin makeaa.

Sley, PL 184, 00181 Helsinki • Käyntiosoite Fredrikinkatu 42, 00100 Helsinki • Vaihde (09) 251 390
Pankki Danske Bank FI13 8000 1500 7791 95 • Y-tunnus 0242525-6
Internet www.sley.fi • Sähköpostit etunimi.sukunimi@sley.fi • sley@sley.fi

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Narvan raja on yöllä kiinni, osa 2
Viron Narvan raja on yöllä kiinni, kello 23-07.
Venäjä sulki oman – Ivangorod – rajansa samaksi ajaksi.
Mutta vuoronvaihdot ovat edelleen kello 8 ja 20. Eli työvuoroja Venäjällä ei ole muutettu, vaikka raja on yöllä kiinni. Vuoronvaihtoon menee noin varttitunti – tietysti osuin juuri siihen aikaan eli 20.00.

2. Muunsukupuolinen Euroviisuvoittaja
Sveitsi voitti Euroviisut. Laulaja oli muunsukupuolinen Nemo.
Taas Venäjällä voidaan puhua länsimaiden rappiosta.
3. Pakki löytyi
Englannin THL eli NHS (National Health Service) ilmoitti, että terveydenhoitohenkilökunnan kohdalla noudatetaan vain biologista sukupuolta. Eli partainen itsensä naiseksi kokeva sairaanhoitaja on mies eikä voi suorittaa tiettyjä hoitotehtäviä naisille.
Ehkä tyyli laajenee koko terveydenhoitoon...
4. Ostin tunkin
Viime kirjeessä kerroin, että laina-Ladassani ei ollut tunkkia. Ostin Hatsinassa autotarvikeliikkeen viimeisen isomman tunkin.
Toivottavasti sitä ei tarvita.
5. "Uusia" seteleitä
Venäjällä on palannut käyttöön 5 ja 10 ruplan setelit. Aiemmin ne olivat vain kolikoita.
Mutta kolikon tekeminen on kalliimpaa, siksi paperiraha on taas otettu käyttöön.
Tämä tuo ongelmia kaupan kassoille, nyt käytössä on 9 eri seteliä: 5, 10, 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 ja 5000 ruplaa. Kassoissa ei ole noin montaa lokeroa seteleille. 200 ja 2000 ruplaa näkee harvoin ja ovat minusta turhat.
Euroina arvo on noin sadasosa eli 5 ruplaa on noin 5 centtiä.

Pientä vastatuulta

Menin toukokuun alussa Venäjälle Viron kautta. Matkaan meni 15 tuntia.

Ensimmäinen ongelma tuli Tallinkin lautalla. Tavanomaiseen tyyliin "Kultapossukerhon jäsenet" (= kanta-asiakkaat) autoineen sijoitettiin ylimmälle kannelle. Olen valittanut asiasta Tallinkille monta kertaa ja tehnyt ohjeet, miten kanta-asiakkaita voisi kohdella muita paremmin. Ei vaikutusta. Periaate on: ensimmäisenä sisälle, viimeisenä ulos. Ilmeisesti Tallinkilla on liikaa kanta-asiakkaita.

Normaalisti lautta saadaan tyhjäksi vajaassa puolessa tunnissa, mutta nyt lautta ajoi Tallinnassa laituriin, jossa autoja voitiin purkaa vain kolmoskannelta. Olin kuutoskannella eli yksi viimeisistä autoista, joka pääsi maihin.

Päätin lähteä jo perjantai-iltana rajan yli. Soitin Vladimir Batuhtimille ja sovimme, että jätän auton hänen pihaansa ja avustustavaroita kirkolle. Piti myös käydä muutamassa kaupassa. Soitin Vladimirille, kun olin lähellä kirkkoa, mutta hän sanoi, että kävisin ensin kaupoissa. Kaupoissa ja rahanvaihdossa ei paljon aikaa mennyt, mutta Vladimirin puhelin ei toiminut tuntiin. Kun olin Narvan rajan lähellä, näin, että jonoa ei ollut.

Kun Vladimirin puhelin rupesi toimimaan ja hän vei minut rajalle, oli tullut pari bussia ja kadulla oli pitkä jono. Onneksi virolainen rajavartija tuli kutsumaan EU-passilaiset jonon ohi. EU-passilla voi suorittaa passintarkastuksen automaatilla – kuten lentokentällä – mutta Venäjän tullissa kaikki jonottavat samalla tavalla – paitsi invalidit ja lapsiperheet. Soitin seurakuntalaiselle, joka oli tulossa hakemaan minua Venäjän puolella, että menee ainakin pari tuntia.

Venäjän tullissa odotin reilut kaksi tuntia – tällä hetkellä tyypillinen aika, busseja tulee paljon ja jonoa on käytännössä koko päivä.

Kun lopulta pääsin passintarkastukseen, "vanha virsi Taalainmaalta": Venäjän rajavartioston tietokone ei pysty lukemaan uusien suomalaisten passien mikrosirua. Pyydettiin menemään sivuun odottamaan, että esimies antaa luvan päästä eteenpäin. Meni muutama minuutti, mutta se merkitsi sitä, että olin tullissa 20.00 eli juuri vuoronvaihdon alkaessa.

Viidentoista minuutin odottelun uudet työntekijät tulivat ja röntgen käynnistettiin. Edelläni oli kaksi naista, heidän laukkunsa menivät normaalisti läpi. Mutta minun laukkuni jäivät koneen sisään.

Kuljetushihna ei suostunut toimimaan.

Lopulta toinen tullimies sanoi odottajille, että tulkaa röntgenin ohi. Isommat laukut piti avata. Mutta minun laukkuni oli koneen sisällä.

Lopulta toinen tullinainen sanoi, että ottaisin laukkuni koneen sisältä. Hän ”onki kaksi laukkuani”, yksi ei vielä ollut ehtinyt koneen sisään.

Asiassa oli etunsa: kumpikaan tullihenkilöistä ei ollut kiinnostunut laukkujeni sisällöstä.

Kun olin päässyt Skuoritsan seurakunnan vanhainkodille Maria-kodille, huomasin, että Ladassa oli jotain vikaa alustassa. Mutta se kulki, joten kohti Tuutaria.

Seuraavana päivänä Maria-kodin johtaja kertoi, että vanhainkodin huoltomies oli käsenyt sanoa minulle, että auto pitää ääntä ja pitää ajaa varovasti. No, varovainen on toinen nimeni. Kaksi viikkoa ja 1900 kilometriä sujuivat ongelmitta, mutta jätin rahaa auton korjaamiseen.

Kun kirjoitin Riitalle sähköpostia pienestä vastatuulesta, hän ehdotti, että pitäisikö etsiä työ, jossa olisi myötätuuli.

Ei pienestä pidä hätkähtää.

Kun viikon kuluttua kävin Narvassa toimittamassa suomenkielisen jumalanpalveluksen, omaan autooni tuli vika. Vladimir vei auton huoltoon, kun olin Venäjällä: pakokaasusuodatin pitää vaihtaa, 1300 euroa. Kun palasin Viroon, kävin korjaamolla ja ihmettelin, miksi korjaus ei mene takuuseen. Ilmoitettiin, että takuu oli jo loppunut.

Selvitin asiaa Suomessa. Autossa on kolmen vuoden tehdastakuu, joka on voimassa koko Euroopassa, mutta kahden vuoden lisätakuu on Suomen maahantuojan myöntämä ja voimassa vain Suomessa. Jätin auton lomani ajaksi korjaukseen, toivottavasti se valmistuu ennen seuraavaa Viron-matkaa.

Kummallinen kevät, osa 2

Tuutarissa oli toukokuun alussa useampana yönä pakkasta. Kevät ei edennyt. Yksi seurakuntalaisista sanoi: ”Onneksi en ehtinyt istuttaa mitään!”

Oman puutarhan sato on monelle kylien asukkaalle tärkeä.

Uralilla ja Siperiassa on ollut pahoja tulvia. Kymmeniätuhansia taloja on jäänyt veden alle.

Talvella oli poikkeuksellisen paljon lunta ja kun kevät tuli, tulivat myös kovat sateet. Siperian joet virtaavat pohjoiseen eli kylmempää kohti. Siksi niissä on keväällä usein jääpatoja. Neuvostoliiton aikana oli suunnitelmia jokien kääntämiseksi etelään, mutta ei siitä mitään tullut.

Viranomaiset aluksi lupasivat 100000 ruplan avustuksen (=1000 euroa) niille, joiden talo oli jäänyt veden alle. Ei sillä taloa ja kalusteita uusita.

Omituista politiikkaa

Viron sisäministeri on esittänyt, että Venäjän ortodoksinen kirkko pitää julistaa terroristiseksi organisaatioksi. Virossa on reilu neljännes asukkaista venäläisiä. Ja on selvä, että Venäjä vastaa tuollaiseen jollain tavalla.

Viro ei päästä Schengen-viisumilla Venäjältä tulevia venäläisiä maahan. Pitäisikö Viron erota Schengen-järjestelmästä, jos se ei ole Schengen-maa.

Jos joku haluaa tulla Suomesta Viron kautta Venäjälle – Venäjän passi ja Schengen-viisumi – hänelle annetaan 24 tuntia aikaa poistua maasta.

Viron rajavartijat käyttäytyvät usein hyvin epämiellyttävästi. Kun aikaisemmin kuljin suomalaisella autolla papinpaita päällä, suhtautuminen oli usein hyvin nuivaa. Kai se riitti syyksi, että tulin Venäjältä tai olin menossa sinne.

Kun tulin toukokuussa Venäjältä, Tallinnan tavararatapihalla seisojia noin 50-vaunuinen venäläinen öljyjuna.

Eräs Viron lähetti sanoi aikanaan: "Näillä on ihan omat säännöt itselleen!" Pidin silloin lausuntoa liioittelevana, mutta alan taipua siihen suuntaan.

Toisenlaista käytöstä

Yllä oleva tuli mieleeni, kun toukokuussa tulin kaksi kertaa Narvasta Ivangorodiin eli Venäjälle.

Jälkimmäiselle kerralla passintarkastuksessa oli sama nainen kuin viikkoa aikaisemmin. "Minä tunnen teidät! Te olitte äskettäin tässä!" Sanoin, että olin edellisen perjantaina.

Kun tietokone ei taaskaan ymmärtänyt minun passini mikrosirua, hän sanoi, että pitää odottaa, Kysyin, pitääkö mennä syrjään. "Ei, odottakaa tässä!" Pian hän sai luvan päästää minut eteenpäin.

Sanoin, että tulen taas toukokuun lopulla. "Odotan!" oli vastaus.

Kun pääsin tulliin – tällä kertaa röntgen toimi – laitoin hihnalle ison orava-lelun ja sanoin, että sekin haluaa Venäjälle. "Kaikki haluavat Venäjälle!" Eikä laukkujani tutkittu. Yhdessä kassissa oli tyhjiä säilykepurkkeja ja kysyttiin, ovatko ne tyhjiä. Sanoin, että vien ne seurakuntalaiselle, joka tekee niihin maustekurkkuja. Se riitti.

Venäjällä papinpaita on "kovaa valuuttaa" – sen olen saanut kokea monet kerrat. Virossa se tuntuu olevan pikemmin kielteinen asia.

Maailman onnellisin kansa, osa 2

Helsingin Sanomien kuukausiliitteessä kerrottiin, että vuonna 1999 ADHD-lääkkeitä sai Suomessa 274 henkilöä. Nyt niitä saa noin 100000 suomalaista eli 400-kertainan määrä.

3.5. Helsingin Sanomissa kerrottiin, että joka kuudennesta yläkoululaisesta on tehty lastensuojeluilmoitus. 13-17-vuotiaista lapsista on yli 12 %:sta on tehty lastensuojeluilmoitus.

Ei minusta puhu onnellisesta kansasta. En edes viitsi sanoa, mikä minusta on syy tähän.

Keskikoulun ensimmäisellä luokalla meitä oli 42 oppilasta – pari "kertaajaa" ja 40 uutta oppilasta. Luokat olivat samankokoisia koko keskikoulun ajan.

En muista kuin yhden koulukiusaamistapauksen koko kouluajalta ja sekin oli vain ikävää puhetta. "Monnipesut" loppuivat meidän aikanamme, aikaisemmin niitä oli ollut.

Kerrankin oli malttia

Toukokuun loppupuolella (22.5.) päivän uutinen Suomessa oli Venäjän ilmoitus halusta muuttaa aluevesirajaa Suomenlahdella.

Yllättäen poliittisen vaikuttamisen asiantuntija sanoi radiohaastattelussa, että asian takana voi olla maannouseminen ja asiasta ei ole syytä tehdä suuria johtopäätöksiä. Presidenttiä myöten oltiin rauhallisia – tosin pääministeri piti tiedotustilaisuuden asiasta.

Voi hyvin olla, että tarkoitus oli vain kiihdyttää mielipiteitä ja keskustelua.

Maannouseminen on hidasta, mutta esimerkiksi Lohtajalla Riitan suvun kesämökin ranta on vetäytynyt neljässäkymmenessä vuodessa niin, että kohta ei voi puhua rantatontista.

Ikävä kyllä GPS-häirinnässä ei oltu yhtä hyvin hereillä.

Venäjä häiritsee GPS-järjestelmää Kaliningradin, Viron ja Suomen lähialueilla. Syy on Ukrainan droonit, joita ohjataan GPS-järjestelmän avulla.

Jos rakas vihollisemme (ainakin urheilussa) Ruotsi alkaisi valloittaa Ahvenanmaata droonien avulla, Suomi ilman muuta häiritsisi GPS-järjestelmää alueella.

Radiossa jopa myönnettiin, että esimerkiksi Tarton lennot jouduttiin väliaikaisesti lopettamaan, kun vanhasta lennonjohtosysteemistä oli luovuttu – kustannussyistä – ja jääty pelkän GPS-järjestelmän varaan. Nopeasti vanhat systeemit saatiin toimimaan.

Usein asioiden taustoitus jää heikoksi – varsinkin, kun kysymys on Venäjämästä.

Rohkea kirkon uudistaja

oli otsikoitu Helsingin Mikaelin seurakunnan kappalaisen Sirkka Kuulan muistokirjoitus.

Hän kävi aikanaan Tyrön seurakunnassa. ”Kuula tunnettiin Pietarin lähellä olevan Tyrön seurakunnan ystävänä. Vaikka Inkerin kirkko ei tunnusta naisten pappetta, Tyrössä hän saarnasi usein jumalanpalveluksissa.”

Tämä oli aikanaan ongelma: suomalaiset naispapit vaativat samoja oikeuksia kuin Suomen kirkossa, vaikka he tiesivät, että Inkerin kirkossa ei ole naispappetta.

Eräs Inkerin kirkon naisvaikuttaja kertoi, että häneltä usein kysyttiin, miksi Inkerin kirkossa ei ole naispappetta. Hän vastasi: ”Kun kukaan meidän naisistamme ei halua olla naispappi!”

Bisnes huononi

Kesäkuun alusta lähtien vuokrattavissa sähköpotkulaudoissa pitää aina olla vakuutus.

Tähän asti bisnes on ollut hyvä: sähköpotkulauta firma kerää rahat ja yhteiskunta on maksanut onnettomuuskulut – jotka eivät ole aina pieniä, on mm. aivovaurioita ja invaliditeetteja.

Mutta kun kyse on ollut vihreästä siirtymästä, sitä on haluttu tukea (varsinkin edellisen hallituksen aikana).

Myös yksityisessä käytössä olevat sähköpotkulaudat pitää vakuuttaa, jos ne painavat yli 25 kiloa tai kulkevat yli 25 km/h.

Nyt on jouduttu toteamaan, että sähköautojenkin verotusta – ja samalla polttomoottoriautojen verotusta – on pakko nostaa, koska kun ei osteta bensiiniä ja dieseliä, ei tule polttoaineveroakaan.

Autoilijoilta on perinteisesti kerätty veroja 8-9 miljardia vuodessa, mutta sähköautoilijat vapautettiin suurelta osalta veroista.

Vuosi lisää kirjeenvaihto-oikeudella

Sleyn hallitus myönsi minulle jatkokauden 1.9.2024-31.8.2025. Kausi jää viimeiseksi, sillä sen jälkeen alan laskeutua eläkkeelle.

Matkaan siunaaminen on Oulaisten Evankeliumijuhlilla sunnuntaina 30.6.

Enemmän evankeliumijuhlista: evankeliumijuhla.fi

Stalinin aikaan vankileirituomiot olivat usein muotoa ”10 vuotta ilman kirjeenvaihto oikeutta”. Tosiasiassa monet teloitettiin muutaman kuukauden sisällä – kun ei ollut kirjeenvaihto-oikeutta, oli selitys sille, miksi kirjeitä ei tullut.

Huumori on välttämätöntä

Tuutarin kirkolla kanttori Nikolai ja eräs seurakuntalainen kaatoivat suuren osan pihan puista, mm. melkein kaikki sireenit.

Sanoin heille, että jättäkää edes muutama omenapuu...

Seurakuntalainen tietää paikan, jossa moottorisahan ketjun saa teroitettua. Vähän aikaa sitten teroitus maksoi 100 ruplaa, nyt hinta on kaksinkertaistunut eli pitää maksaa 200 ruplaa eli noin 2 euroa. Ei kannata teroittaa itse...

Toivottavasti terävä ketju ei innosta kaatamaan lisää puita.

.

Venäläisiä erikoisuuksia

En mielelläni mene autolla Pietarin keskustaan tai edes kaupungin laidoille kuin lauantaina. Arkisin ruuhkat ovat pahoja ja sunnuntaina ihmiset palaavat kesämökeiltään.

Nyt oli pakko käydä hakemassa yksi paketti Pietarin eteläreunalta – se oli matkalla Suomeen.

Tuutarista Pietarin keskustaan mennään Pulkovan valtatieä.

Oli taas – molempiin suuntiin – ”pietarilainen ruuhka”: ensin ajetaan 10-15 km/h, tällä kertaa noin 15 minuuttia. Sitten yhtäkkiä ruuhka häviää. Ei ole mitään onnettomuutta, ei ole risteystä, josta osa autoilijoista kääntyy pois tms.

Yhtäkkiä vain aletaan ajaa 90 km/h hidastelun sijaan.

Toki suuri osa ruuhkista johtuu liikenneonnettomuuksista ym. järkevästä syistä, mutta vähän väliä ruuhka vain katoaa.

Tavaraa kaivataan

Mitään erityisiä tarpeita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Lakkaa itkemästä, kuivaa kyyneleet silmistäsi! Saat palkan vaivannäöstäsi: lapsesi palaavat kotiin vihollismaasta, sanoo Herra. (Jer 31:16)

Jeremian aikana osa eteläisen valtakunnan eli Juudan asukkaista oli jo viety pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan. Siellä toivottiin pikaista paluuta, mutta Jeremia julisti, että loputkin israelilaisista viedään pakkosiirtolaisuuteen

Vasta myöhemmin Jumala armahtaa kansaansa. Lopulta vain pieni osa pakkosiirtolaisuuteen vietyistä palasi.

Inkerin kirkossa iso ongelma on se, että vanhusten lapset ja lapsenlapset vain harvoin käyvät luterilaisessa kirkossa. Osa on ortodokseja, mutta osa ei käy kirkossa lainkaan.

Tähän on useita syitä: lapset muuttavat opiskelujen ja töiden perässä kaupunkeihin.

Kun mennään naimisiin, yleensä puoliso on ortodoksi ja silloin on helpompaa olla koko perheenä ortodokseja. Myös ajatus: olet slaavi, olet ortodoksi, vaikuttaa taustalla.

Suomessa kristittyjen osuus laskee vauhdilla. Monin paikoin enää alle puolet väestöstä kuuluu kirkkoon ja suuri osa lapsista jää kastamatta. Syynä on myös maahanmuutto, monet heistä ovat muslimeja.

Olen miettinyt, millaisen pertinnön me jätämme tuleville sukupolville. Olen usein sanonut, että nykyään on tapana unohtaa se siunaus, jonka kristillinen usko on tuonut suomalaisille ja Suomelle.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Että edes Viron raja pysyisi auki
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Evankeliumijuhla Oulaisissa 28.-30.6.2024. Oulainen ei ole ”perinteistä evankelistaa aluetta” – että moni uusi ihminen kävisi juhlilla.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa
- ”Laina-auton” pysymistä kunnossa. On luvattu korjata alustan ongelmat toukokuussa.
- Suomen kirkon uusi avioliittokäsitys – että kirkko uskoisi Raamattua eikä yleistä mielipidettä. Käsittääkseni asia laitettiin kirkolliskokouksessa lisävalmisteluun.
- Sleyin asema kirkon lähetysjärjestönä. Piispoille pitää antaa vastaus toukokuun loppuun mennessä. Piispainkokous on syyskuussa ja kirkolliskokous, joka päättää asian, marraskuussa.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Selys, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sylen tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Selystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sylen keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.